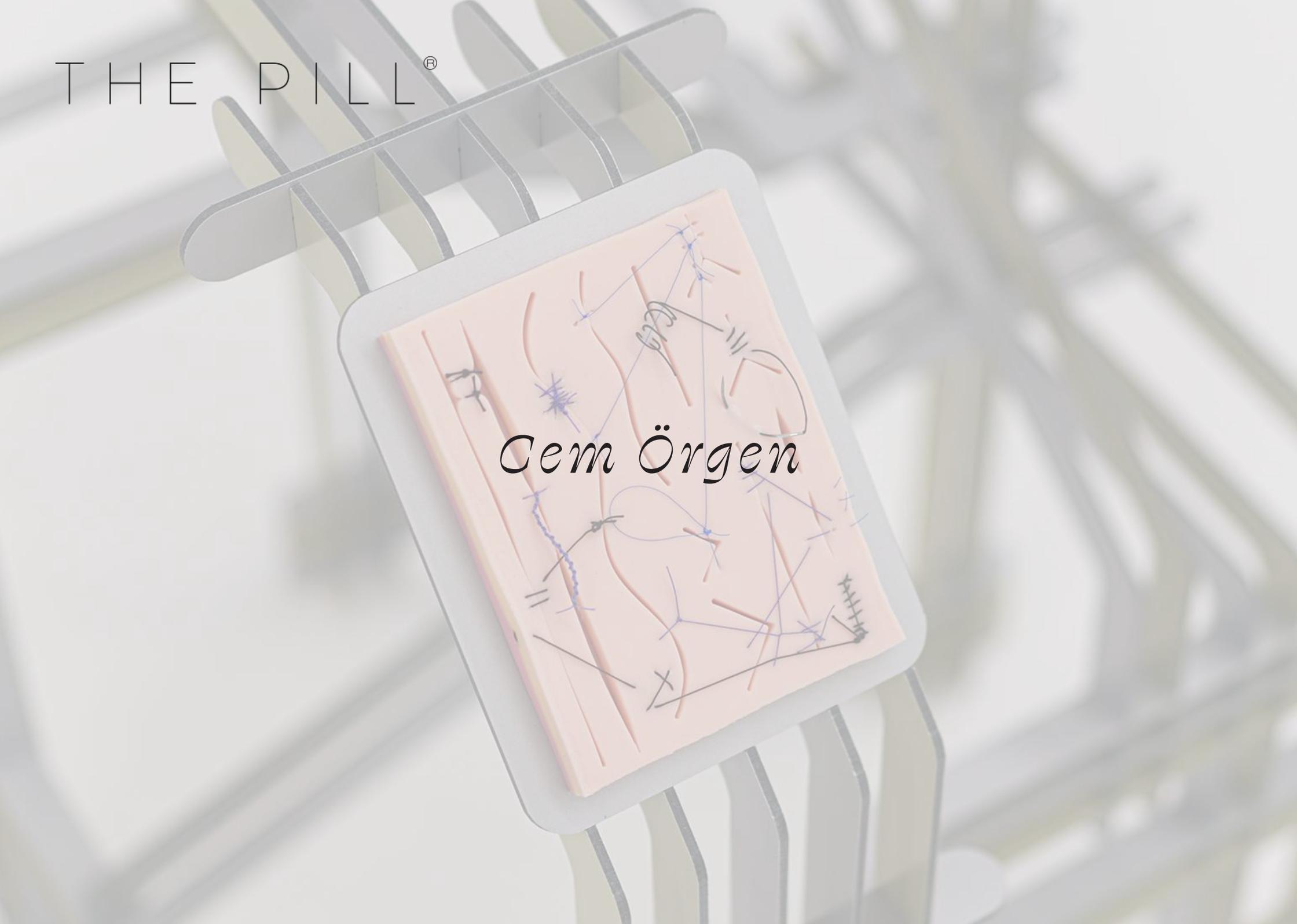

THE PILL®

THE PILL®

Cem Örgen

THE PILL®

Index

Biography

CV

Works and exhibitions

Selected Press

With a background in industrial design, Cem Örgen's interest in material processes, functions and standards oriented his practice towards subjective and situated movements instead of mass circulation. The artist examines the moral dilemma and nausea caused by the acceleration of everyday stimuli, online and offline social interactions and desires. He values the search for shared and collective memory in hidden, rushed, and isolated settings, using installation, found objects, photography, sculpture, video and painting. Often starting from his own writing and carrying subtle references to the artist's personal memory and experience, his exhibitions explore the intertwined materialities of natural elements and artefacts, love and heartbreak, digital infrastructures, gaming culture and material production processes.

Often taking the form of installations and sculptures, his works operate as embodiments of affective states and processes, expressed through a meticulous material control: they appear at once as organic and artificial, spanning sculpture, drawing, assemblage, text and sound.

Cem Örgen (b. 1996, Istanbul), holds a BA in Industrial Design from Istanbul Bilgi University. His selected solo shows include the following: "Risk of rain", THE PILL (Istanbul, 2024); "No Entry" (with Can Küçük), IMALAT-

HANE (Bursa, 2022); "You Can't Hide In The Sky", 5533 (Istanbul, 2021); "Next Blood is Just a Fresh One" Pose (Istanbul, 2019). He has participated in group shows such as "Hah!", cur. Delfin Öğütoğulları, Arter (Istanbul, 2025); "Flash Freak", Festival des expérimentations artistiques, Les Urbaines (Lausanne, 2024); the 4th Capriola Art Week, Circolo Cittadino (Lecce, 2023); IST-BLN, Pose A, Pose B, HOTO (Berlin, 2022); Last Minutes, Untitled (1-4), THE POOL Heybeliada (Istanbul, 2021); "Ceremony" - Young Fresh Different, Zilberman Gallery (Istanbul, 2018); Mamut Art Project (Istanbul, 2018); The New Domesticity, Bender no.9, Salt Galata (Istanbul, 2017) & Dutch Design Week (Eindhoven, 2016). In 2020 he was a resident at Garp Sessions, Çanakkale in the program "Fictional Protocols and Desirable Futures" moderated by Guilia Civardi and Ekin Can Göksoy.

CEM ÖRGEN

1996, Istanbul.

Lives and works in Istanbul.

Education

2018 BA Industrial Design, Bilgi University, Istanbul

Solo exhibitions

2024 *Flash Freak*, Les Urbaines, Lausanne, CH

Risk of Rain, THE PILL, Istanbul, TR

2022 *No Entry*, Cem Örgen & Can Küçük, İMALATHANE, Bursa, TR

2021 *You Can't Hide in the Sky*, imc5533, Istanbul, TR

2019 *It Flashed, I Turned Away*, Online exhibition (www.itflashediturnedaway.com), published by Sub
Next Blood is Just a Fresh One, Poşe, Istanbul, TR

2018 *Running Amok*, Cem Örgen & Can Küçük, Forestry of Belgrad, Istanbul, TR

Group exhibitions

2025 *Hah!*, Cur. by Delfin Öğütoğulları, Arter, Istanbul, TR

2023 The 4th edition of Capriola Art Week, imc5533, You Can't Hide in the Sky, organized by PIA, Circolo Cittadino, Lecce, IT

2022 *IST-BLN*, cur. Meral Karacaoğlan, HOTO, Berlin, DE

Baitball #2, cur. Like a Little Disaster, Palazzo San Giuseppe Polignano a Mare, Bari, IT

2021 *Last Minutes*, cur. Marian Luft & Ece Can Güden, THE POOL, Heybeliada, Istanbul, TR

2020 *Time Pact*, cur. Marian Luft & Ece Can Güden, THE POOL, Heybeliada, Istanbul, TR

2018 *Young Fresh Different*, cur. Çelenk Bafra, Zilberman Gallery, Istanbul, TR

Mamut Art Project (MAP18), Crumbled Paper, Istanbul, TR

Uniform Behavior, Ceremony, Bomonti ALT, Istanbul, TR

Hemzemin, 11m2, cur. Can Altay, Bilgi Santral, Istanbul, TR

2017 *The New Domesticity*, Bender No:9, cur. by Avşar Gürpınar, Salt Galata, Istanbul, TR

2016 *The New Domesticity*, Bender No:9, cur. Avşar Gürpınar & Cansu Cürgen, Dutch Design Week, Eindhoven, ND

Re-projecting Autoprogettazione?, Studio-X, Istanbul, TR

Residencies and Programs

2025 International Studio and Curatorial Program, New York, US

2020 Garp Sessions, Fictional Protocols and Desirable Futures, moderated by Guilia Civardi & Ekin Can Göksoy, Çanakkale, TR

2018 Uchronia, IKSIV, Istanbul Tasarım Bienali & LUCA School of Arts, Istanbul, TR

2016 Nuova Accademia di Belle Arti (NABA), Product Design, moderated by Niko Koronis, Milan, IT

THE PILL[®]

Works and exhibitions

Flash Freak, Les Urbaines, Espace Arlaud, Lausanne, 2024

Preoccupied with the rapidity of the festival format, Cem Örgen's exhibition *Flash Freak* for Les Urbaines 2024 presented works that ruminate on both the material and conceptual conduits of speediness. For Örgen, the speed at which we rush through experiences compromises their integrity—and yet, as the main pace of the work imposed on him (sometimes by himself), he finds himself caught between losing integrity for the sake of speed and finding ways to encapsulate memories that would otherwise be lost in the rush.

Upon entering *Flash Freak*, our eyes and movements are guided by illuminated fiber optic cables, materials designed to transmit data at the fastest speed possible. These cables either swivel around or pierce through the works, connecting the installation into a network of memories in flux. Each work in the exhibition sources its own light, serving not only as a conduit for its own data but also as the primary illumination for the exhibition space. Örgen employs rapid documentation methods: X-rays of the bones of loved ones, captured in an instant with a flash; MRI scans that section the body to inspect hidden complications; and illustrations on children's drawing tablets, which can be erased at the touch of a button. Here, the speed of capture is equal to the speed of erasure, which is equal to the multiplication of memory by the negative of preservation.

The structure of each sculpture responds to this rhythm, created for the purpose of fragmentation and unification. Each piece is designed to take up little space and remain lightweight while traveling, achieving its integrity when stationed and assembled. *Cem Sleeps Vertically*, perched by the door, is a transport box—the very container in which the entire exhibition arrived and the one into which it will be packed again once disassembled. It is an object that marks both arrival and departure: hello and goodbye.

Speed is both a force of compression and dispersion, a mechanism that captures and obliterates. Örgen does not attempt to halt this momentum but instead creates a system where memory, material, and movement coexist in a fragile equilibrium. As the exhibition dissolves back into its transport box, its traces linger in the afterimage of glowing cables and the fleeting impressions of bodies, structures, and sketches.

Yasemin İmre

Flash Freak, Les Urbaines, Espace Arlaud, Lausanne, 2024

Cem Örgen
Cem Sleeps Vertically, 2024
Flash Freak exhibition transport case,
exhibition text, plywood, fiber optics.

Let me lose my integrity gracefully because of speed.

I've had back pain for a while, putting things together, carrying them, walking around with the computer all the time, pulling everything toward the center of my body. The closer you get to your center of gravity, the easier it is to carry. In elementary school, I felt cool wearing one arm of my completely loose backpack because it was an extension of my reluctance to carry things to school and my impatience to let them go. Dissatisfaction and speed had developed my muscles disproportionately, and I never liked standing up straight anyway, I still find it difficult to read the statements.

After the physical examination of my waist, they asked me to take an X-ray, I lay on my side under the machine and they pulled my feet towards my stomach. I had turned into a denser and more rounded mass, usually when I throw stones from the shore, I choose the rounded ones, the ones that rise and fall the fastest. The machine made a sound similar to some electronic music I was listening to and immediately took an X-ray of me. These have to be done very quickly because of the radiation, just as a person who is too worried about their body and turns inward harms themselves, this machine does its internal documentation quickly to be harmless. The files were transferred from the Internet until I went to the doctor's room, I was impatient with the computer that the doctor used at a mediocre speed because I was a wild video game player at the time. One of the first forms I filled out was an application for a fiber optic cable in our street so that my online games would load faster. He examined the X-ray carefully; bones always appear transparent in X-rays because the more stable and rigid the structure, the less the rays can pass through and darken the image. If there is no problem with the bones, one can speculate about the more unstable substances in the negative. My pain was explained in this way, it was evident that there was no major problem in my spine, but my muscles were very tense due to the speed, tempo, intensity and stress. Since my trip for the exhibition installation would start in 3 days, the doctor decided to give me a muscle relaxant and painkiller injection as an immediate solution, an extraordinary treatment for an extraordinary program. Stretching the body to the new state that it can reach, stretching to the negative, a reason to feel immortal again, the bone found in archaeological excavations and the muscle that dissolves in the soil. Fortunately, I like the sensibility of preserving things that have not enough time because they are unrealistic.

Cem Örgen

Flash Freak, Les Urbaines, Espace Ariaud, Lausanne, 2024

Flash Freak, Les Urbaines, Espace Arlaud, Lausanne, 2024

Risk of Rain

Entitled *Risk of Rain*, the exhibition explores intertwined materialities of water, desire, heartbreak and material production processes through a series of works-as-bodies, which appear as at once organic and artificial, spanning sculpture, drawing, assemblage, text and sound.

A meteorological possibility underlies the exhibition. As desire, heartbreak and trauma manifest themselves through bodily fluids; atmospheric transformations, biological bodies, industrial processes and optical devices become affective subjects on the verge of making it rain. Or, on the verge of creating a momentary focus in our distracted, dopamine-addicted present. Arising from the global urge and desire to find what and who you love under these circumstances, the sculptures in the exhibition each elaborate on a selected moment of focus under conditions of distraction, around the possibility of romantic love, affective states in an everyday family gathering, the softness of a wound or around moments of epiphany in the artistic process.

Risk of Rain
Cem Örgen

Passion was eroded because reinforcing emotions to get to its roots has turned “making” into a fair thing.

The only notification I get on my phone these days is Apple's suggestion to turn down the music for my ear health, it bothers me that it understands that my heart is broken. Actually, it's warning me not to pass my sadness to another organ.

Fortunately I'm doing what I love, it's a rare and lucky situation, so many people talk about this, or there is a global motivation to find what is loved. For a generation so stimulated by emptiness, the prompt to “find it” is not erotic enough. The keys on my keyboard are produced with the method of plastic injection molding and then UV printed. Since I have been typing, erasing and typing again for a while, they are a bit damp and sweaty. The most accessible and cheapest material of industrial production in the world is carved with harmful sun rays and I am sweating on all this. The laborer sweats, the sun is the source of life, plastic is unlimited. The causality of my sweating is not epic, it is not an invention, an idea or a technique. It is just that my lack of attention, derived from the lust of where I touch, wants to collect itself together to create a momentary focus. Its inclusion in my emotions is enough as it is, I have no idea what love is anyway.

My distraction is in fact the dispersal of my focus to the environment as a collaborator and partner. This is a contemporary trauma, not being able to gather attention. For some reason, the things right beside us can easily arouse our personal motivation to find something worthy to think about. This makes distracting things highly personal, and resembles the truth that when love is conditional, our hearts will be unconditionally broken.

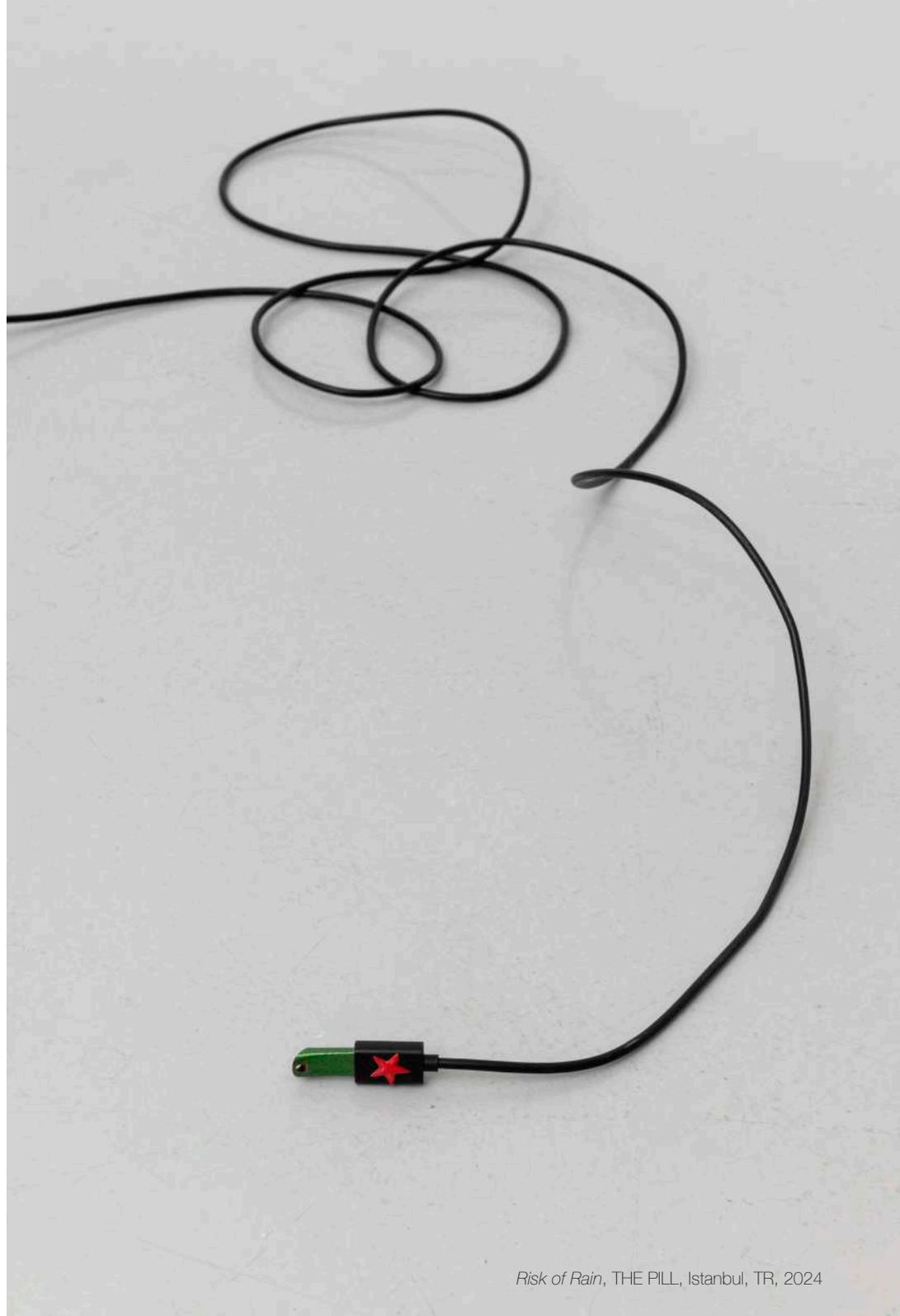
Cem Örgen

Pop, 2024

Single-channel music video (3'01"), laser welded, sandblasted
aluminum, metal plate, pipes and spring, XPE foam

165 x 90 x 52 cm

<https://vimeo.com/927559761>

CAUSE I'M ANNOYER THEN YOUR MOOD BOARD'S ERECTED TO THE MINIM
COURSE TIME TEACHES ME TO LOVE LOVE ONLY HITS ME LIKE A
RACEHORSE JUST RENTED THE STUDIO TO CRY IN A GRACE SOURCE.
I USE THESE TOOLS MOST LATELY HEARTBROKEN ENOUGH TO ADD MORE
TOOLS MAYBE. I DON'T USE, I MISUSE, ABUSE THEN INTRODUCE GREATLY
NO TIME FOR LOVE MAINLY, SPIRALING IN MY DESK UNSHAPELY. THINKING
ABOUT HER, AND HOW THIS AFFECTED MY WORK FULLY, LOVE IT. YOU'RE
STILL IN THE PROCESS. LOCK IT. IS THIS CALM AND COLLECTED ? FUCK

Cem Örgen
Pop Bars, 2024
Permanent marker on pipe laser cut
aluminum, lathed industrial polyamide wheel
21 x 8 x 8 cm

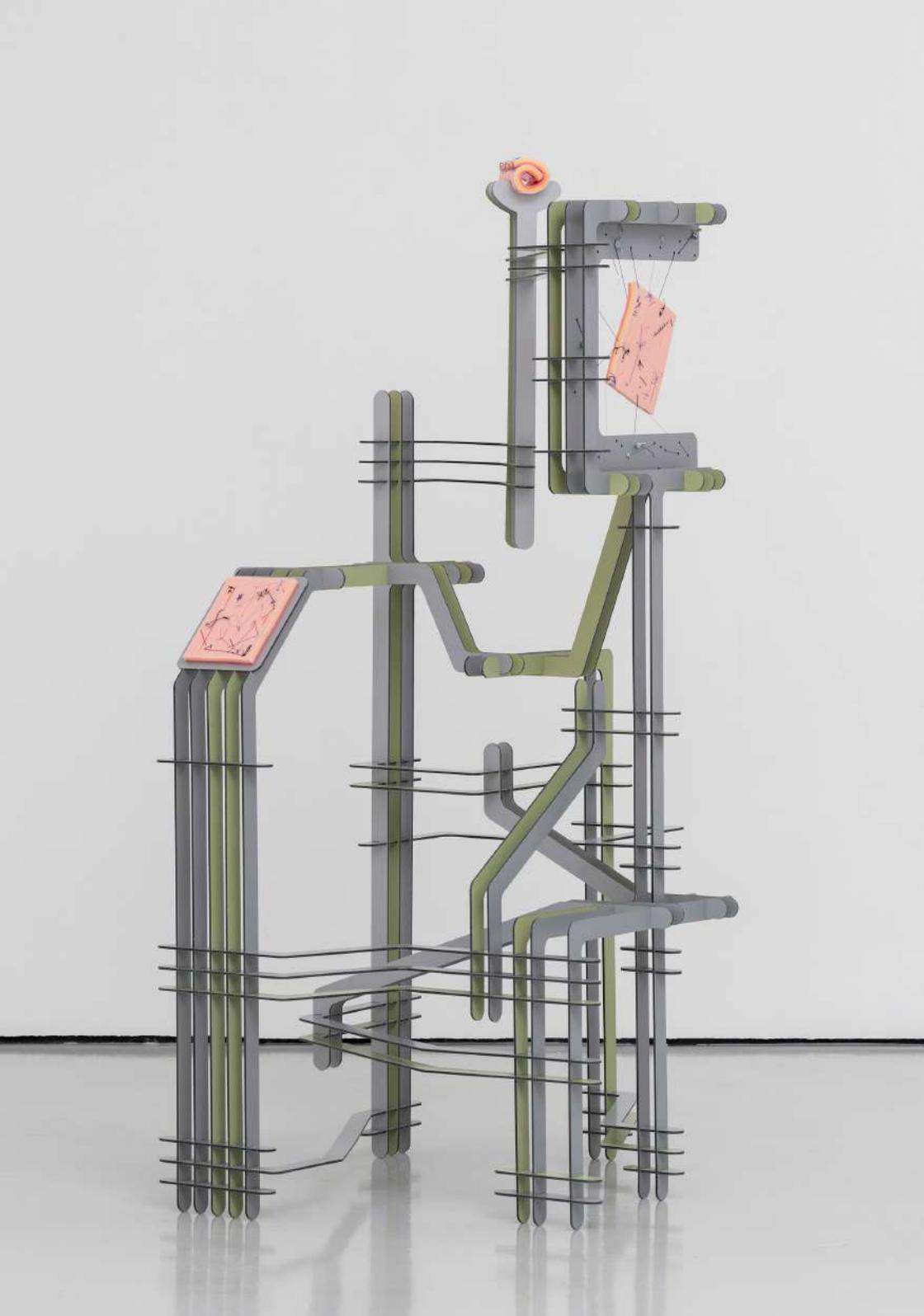

A relatively small and seemingly simple steel sculpture is placed at the center of the exhibition. Its shape is reminiscent of a designer chair but obfuscates any compatibility with the sitting human form. The function is dislocated yet the metaphor is active, as in mounting a horse: it is titled “Horses”. When seen from the perspective of the small piece of Tyvek paper hanging on it, displaying a hand made copy of the Faber Castell logo, it becomes a frame. Breaking the horse, training living matter, taming your own body: an archeology of making and of industrial production capitalizing on material, emotional, organic and cultural resources across centuries can begin here. Friction and adaptation are central in this and many other works on display: the drawing was made using the transfer technique, applying pressure between two surfaces and pushing a color pencil across the paper. Friction creates the trace, as much as it provokes erasure.

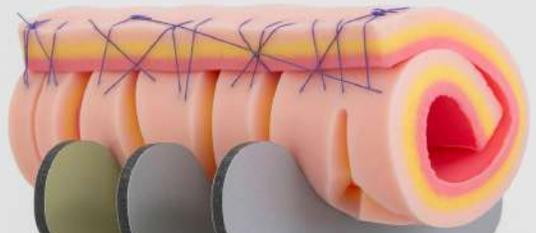
Cem Örgen
Horses, 2024
Bent and welded stainless steel pipe, hatched copy
of Faber-Castell logo with colored pencil on Tyvek
paper, masking tape
90 x 85 x 65 cm

“Open Surgery” is an inventory of different shapes of wounds on soft tissue, fillings and stitches over scar tissue. In Cem’s works matter and material processes stand for layers of collective and individual trauma, sediment after sediment. Can love and contingency ever be compatible? He mentions in passing “the truth that when love is conditional, our hearts will be unconditionally broken”.

Cem Örgen
Open Surgery, 2024
Stitched suture practice silicon, CNC cut
Alucobont, bolts and butterfly screws
155 x 75 x 75 cm

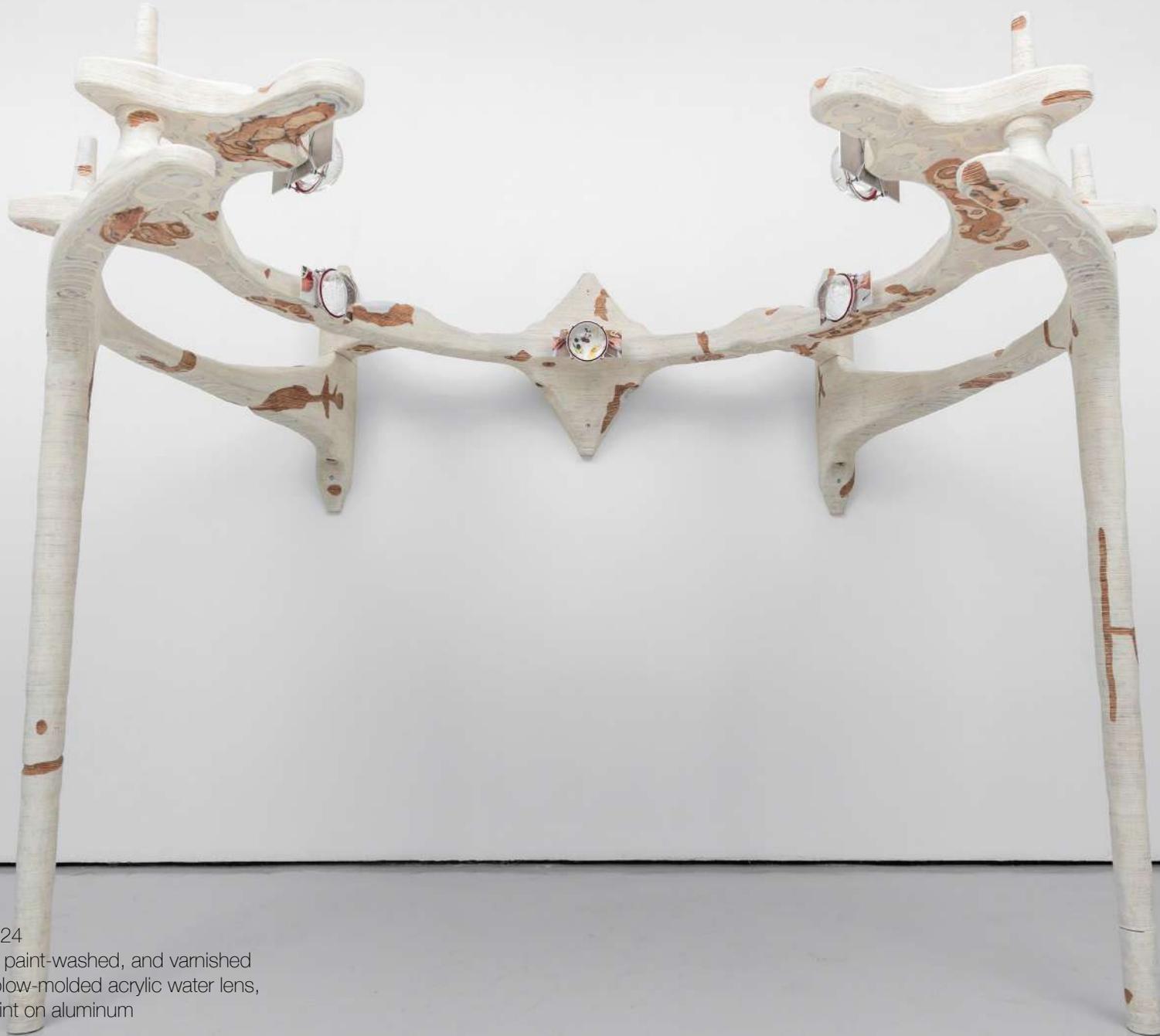

“Am I In Love” features twin little monsters, fire, danger and deflection as much as it conveys warmth and light, millions of little suns our iphones are. Love remains a question, never becomes a statement. Its simple possibility, as in real life intimacy, is quickly overturned by defensive tactics, scary posturing and irony, all characteristic features of online and parasocial relationships.

Cem Örgen
Am I In Love?, 2024
Pencil on laminated card postal paper, water
jet cut aluminium, clock screws, iPhone
55 x 18 x 8 cm

Cem Örgen

Breakfast with Family, 2024

CNC cut, power carved, paint-washed, and varnished
plywood, epoxy fillings, blow-molded acrylic water lens,
silicon sealant, fine art print on aluminum

220 x 180 x 175 cm

There are attempts to collect a momentary focus and form, often through the presence of a liquid process. In “Breakfast with Family”, this comes in the form of acrylic water lenses through which a series of five photographic prints come to view. The water lens creates an interplay of scale within the photographic image, reliant on the viewer’s movements and animates the image through this central tension: its focus keeps changing as you shift your position, and so does its relationship to the rest of the exhibition space, momentarily reflecting through the body of water encapsulated within the acrylic porthole.

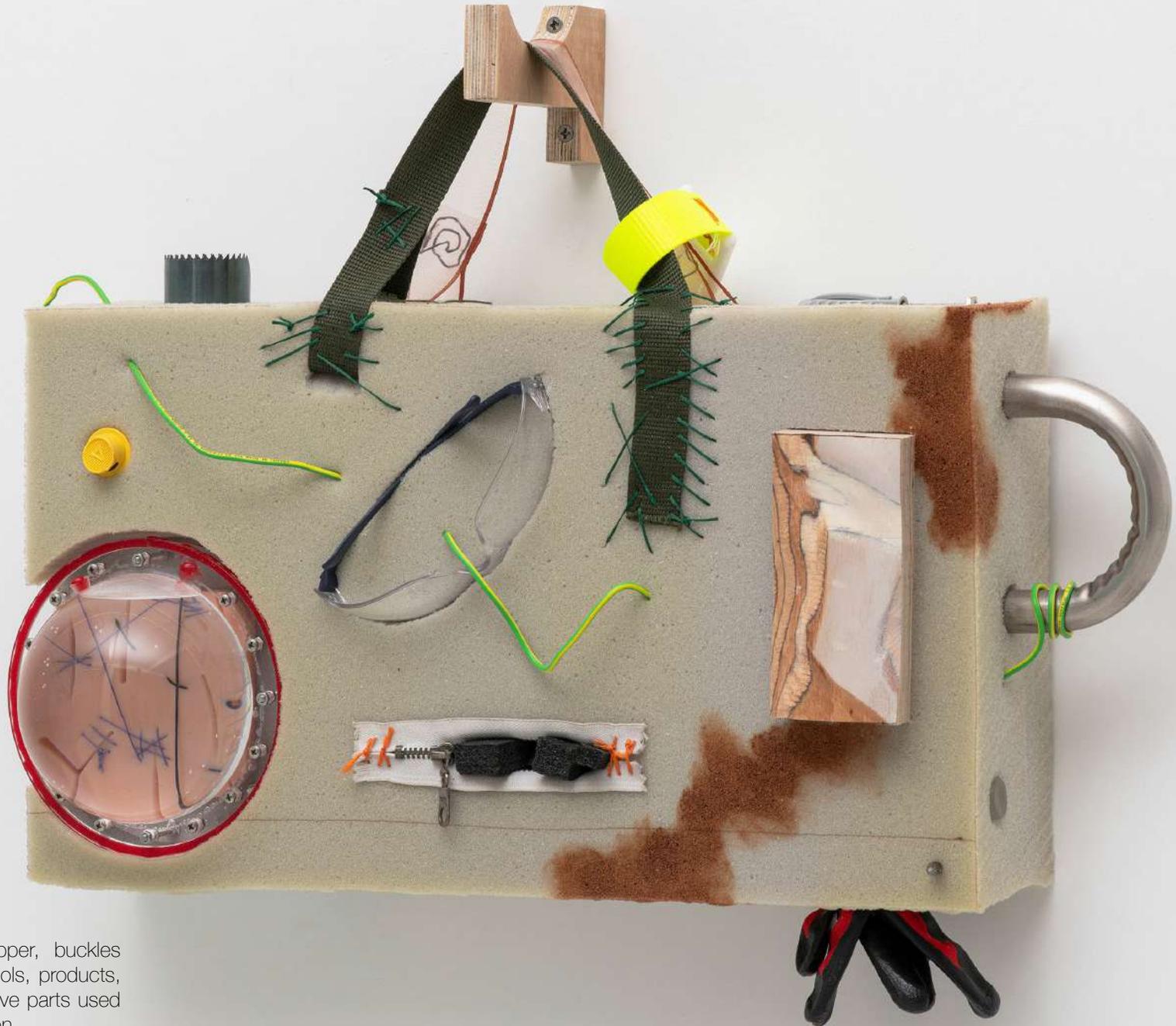

Cem Örgen
Omnipotent, 2024
Iron dust and magnetic sheet on 160 gsm paper,
control pen, grounding cable, wall hook, copper
nail on salt mixed clay
150 x 120 cm

The barely discernible magnetic drawing in *Omnipotent* is an underwater self portrait trickstering through the conductivity of water and lightning to describe a moment of artistic epiphany, on the verge of drowning.

Cem Örgen

Bags, variations (1-3), 2024

Backpack straps, webbings, zipper, buckles
stitched on polyethylene foam, tools, products,
mock-ups, test parts, and defective parts used
in making the Risk of Rain exhibition

Variable inside 60 x 40 x 20 cm

Cem Örgen

Bags, variations (1-3), 2024

Backpack straps, webbings, zipper, buckles
stitched on polyethylene foam, tools, products,
mock-ups, test parts, and defective parts used
in making the Risk of Rain exhibition

Variable inside 60 x 40 x 20 cm

Cem Örgen
Content, 2022
Stainless pipe and sheet bending,
fiberglass, polyester, two-channel video
2'34"
170 x 140 x 260 cm
<https://vimeo.com/815379645>

Showering is part of our daily ritual away from visibility in the most isolated domestic setting, for the water its momentary privacy and settlement to the source unable to stop circulating and moving; coming from the underground urban structure to our body then becomes public again by entering the sewerage system in a contaminated stage.

Built with stainless steel and fiberglass, "Content" uses the main materials in the production of shower cabins, rearranging their hierarchy and material rawness, turning them inside out. It's a video display shell and a two-channel video, constantly shifting between private and public, exposure and isolation.

To experience the videos, a viewer can climb to the installation; the body is suspended and disconnected from the ground and exposed to the outside viewer, while the vision from inside is blocked by the shell, repeating the same attitude of exposal in-between viewers in the exhibition space.

Cem Örgen
I Wish, 2022
Paraffin, candle wick
40 x 40 x 95 cm

Cem Örgen
I Don't Like You, 2022
Snot, gravel, concrete panel, insulation
board, construction net, oil paint on plaster,
steel rop
30 x 30 x 350 cm

Cem Örgen
Tumor, 2022
Cardboard bracket, onionskin paper, pipe
resistance, cyberknife tumor treatment mask,
varnished wood, colored pencil on paper, bolt,
metal
260 x 30 x 215 cm

04-11-2004

Cam Ören

“Bird” uses a hologram print of a dove cut out from a credit card. With light, depending on the distance & angle of the viewer, the color of the dove constantly changes, disrupting the conventional depiction of a white dove into all spectrums of color, revealing the totality, mutability, and immorality of money and its use.

By creating an eye-catching piece on a tiny scale, “Bird” isolates money’s unit value from its image value, controlling the attention of a device that can be unseen or overlooked in the exhibition space while playing a crucial role in the exhibition to maintain production and spectacle. The shape of the mount is based on parabolic lines, frequently seen in graphs for economy and flight path monitoring. Created by 3D printing, it’s a projection of a planned form in a virtual space without physical response, similar to the ability of credit cards to project and speculate on the possibility of money, in the absence of a tangible equivalent of currency.

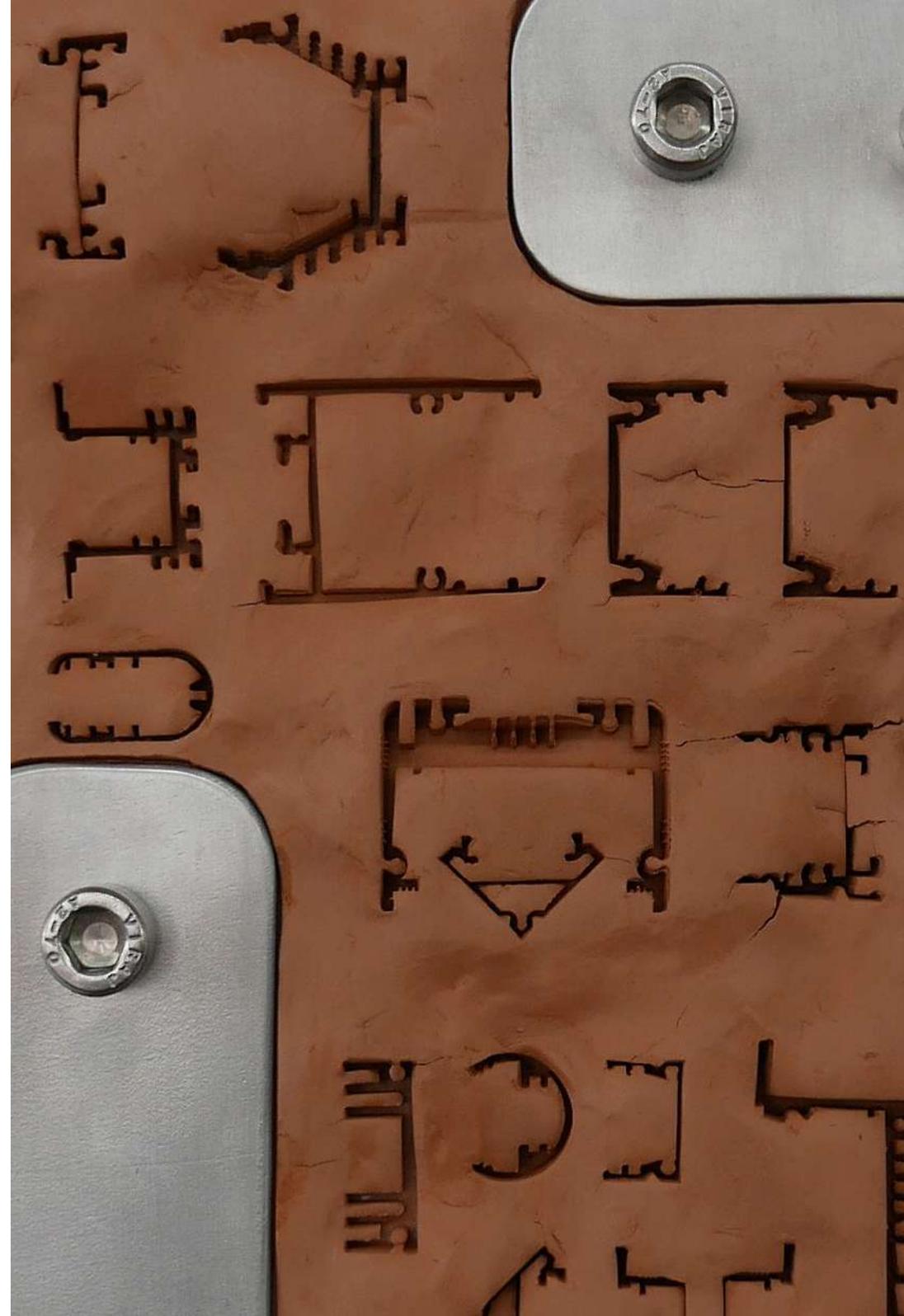
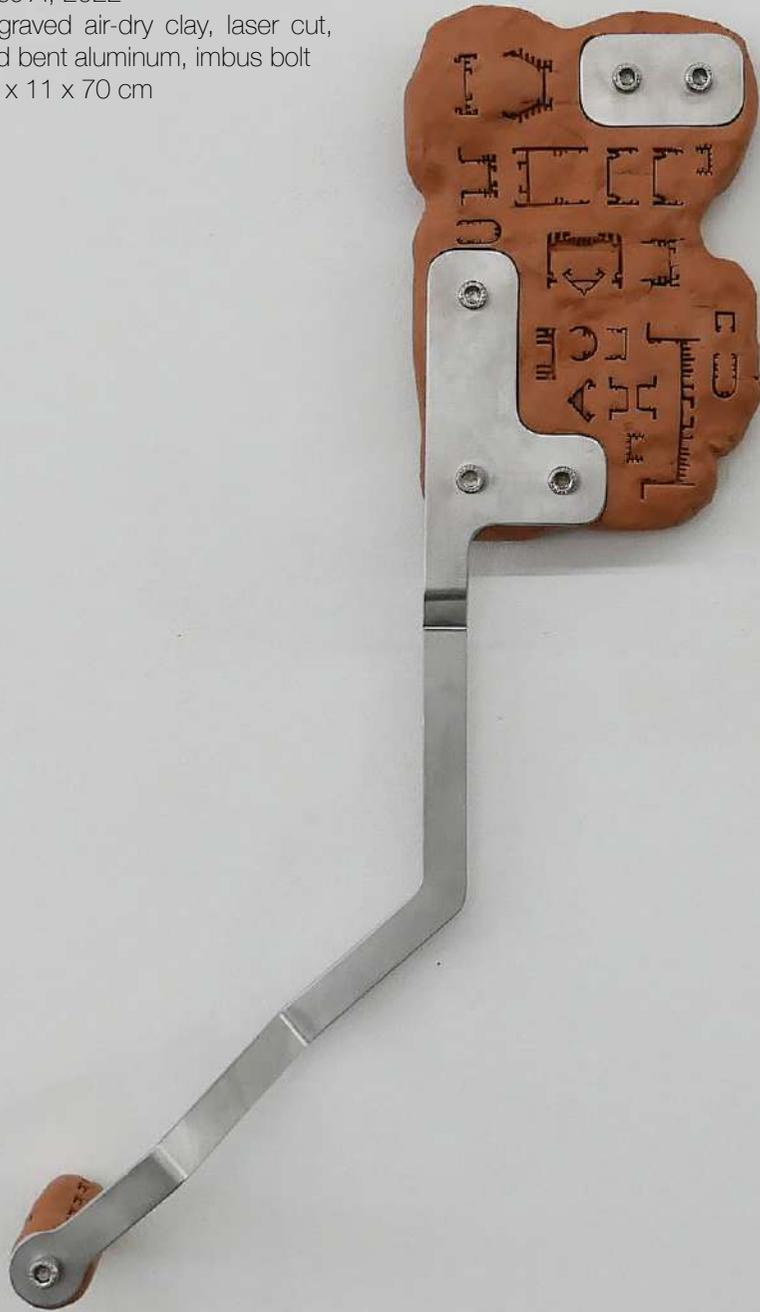
Cem Örgen
Bird, 2022
Credit card, 3D resin print
2.5 x 2 x 2.5 cm

Cem Örgen
Pose B, 2022
Engraved air-dry clay, laser cut,
and bent aluminum, imbus bolt
40 x 20 x 65 cm

Cem Örgen
Pose A, 2022
Engraved air-dry clay, laser cut,
and bent aluminum, imbus bolt
44 x 11 x 70 cm

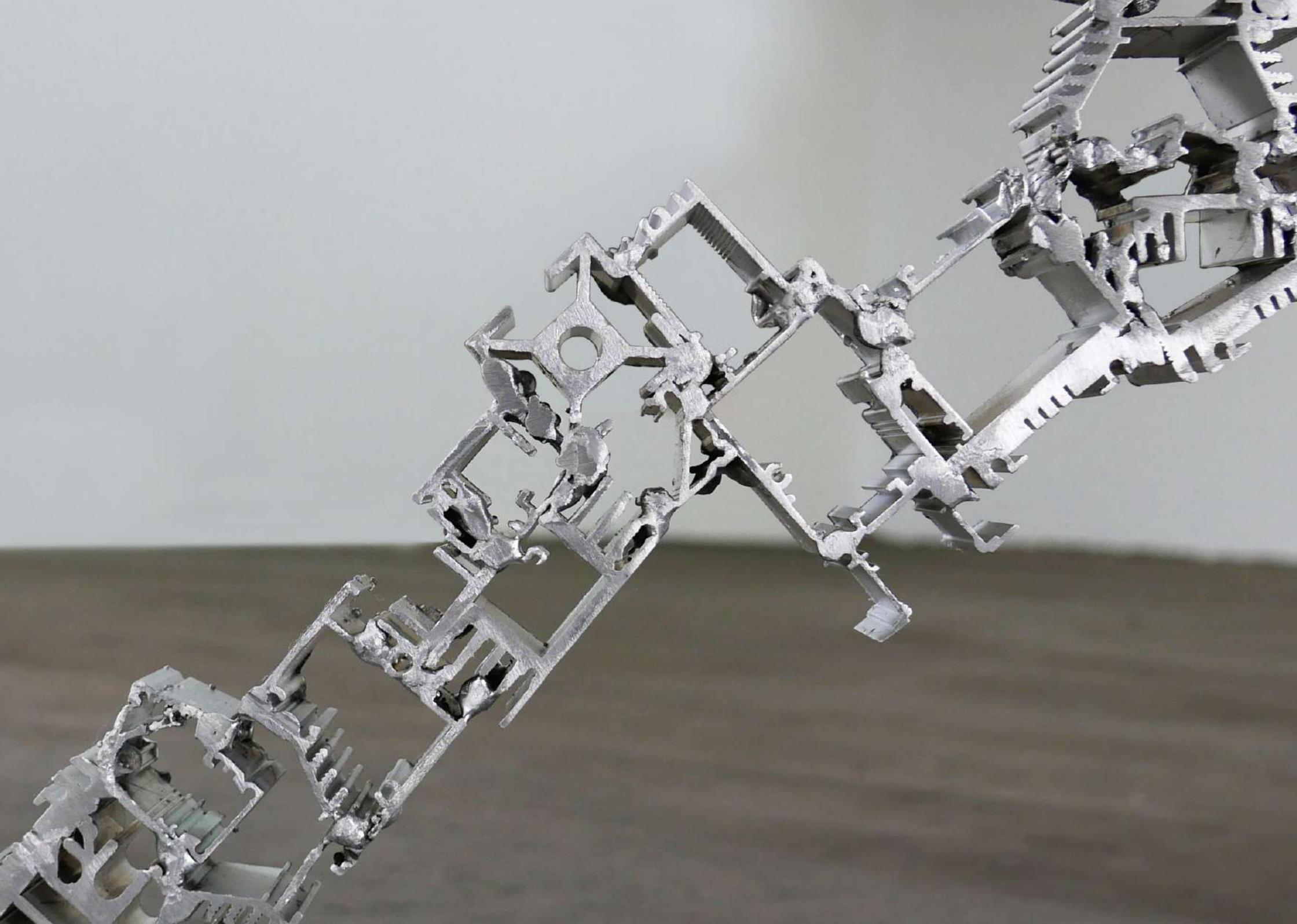

Industry and production standards carry the knowledge of local practices and cultural aspects while preserving their core instructions and archetypes. In the aluminum industry, these aspects have a slight mutability that can only be visible as sections inside profiles. A foreign language for everyone holds a common standard in our daily life used on windows, doors, furniture, cars, etc.

“Role” is built from a collection of Turkey’s industry-standard aluminum profiles, divided into equal pieces, and welded by intersections and recesses in the material. Structural integrity is turned upside down by using the aluminum profiles in their weakest form to compose a structure functioning as a microphone stand. Alienating industrial and literary contacts by holding a tool for oral, phonetic, and linguistic expression to orchestrate anew. (Lately performed in Berlin and İstanbul).

Cem Örgen
Role, 2022
Welded industry-standard aluminum profiles
50 x 50 x 150 cm

5533

You Can't Hide in the Sky, imc5533, Istanbul, TR, 2021

Cem Örgen

Weapon for Ephemeral Eyes, 2021

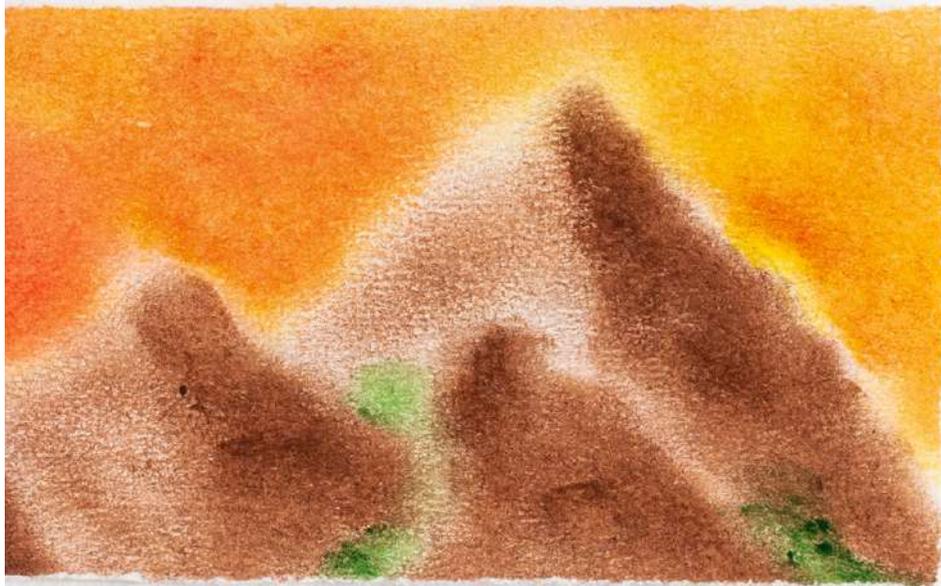
Laser-cut stainless steel, stainless profile, vertical blind mechanism

310 x 25 x 250 cm

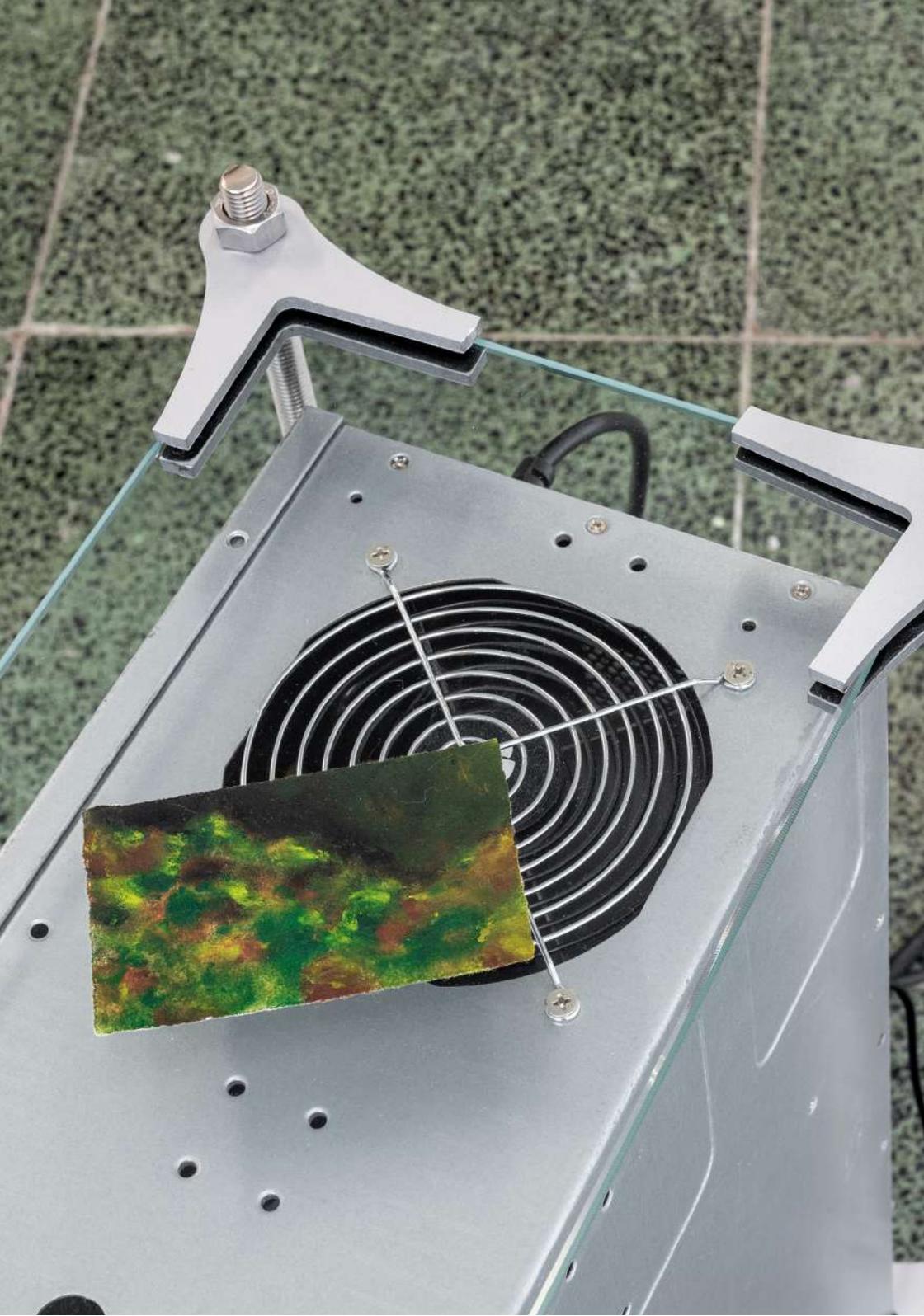

Cem Örgen
You Can't Hide in the Sky, 2021
Finger-applied military face camouflage paint, paper torn with mouth wet
Series of 7, 11 x 7 cm each

Military camouflage face paints are based on geographical and environmental color palettes, where being and staying hidden requires local information and sources. In reference to sources such as trees, earth, stone, and sand, the color blue is not included in the palettes considering the soldier's terrain does not intermesh with the sky and the sea.

“You Can’t Hide in the Sky” is a series of paintings portraying the skyline and natural scenery with limitation of color and tools, applied by finger and tear down by mount wet; selected terrains circulate where a soldier might be in or looking, mutating into only sunset-like skies or focusing to the ground, soil, roots, mountains, and rocks with a lack of blue.

Cem Örgen

Case, Keyboard, Winter, 2021

Adidas® tracksuit, CNC cut varnished and sanded spruce

Single-channel video 3'45 (Recording from the gameplay

"Demon's Souls" through the artist's character), monitor, player

headset, jigsaw cut raw spruce, sponge, 2/2

150 x 100 x 90 cm

<https://vimeo.com/562440797/304aba7c8a>

As the source and power of the installation, a CPU unit protected by a computer case sits on fragile glass planes touching the floor with a material trained in vertical progression now laid horizontally. On the other side of the cables, crafted with a rush and unfinished materials, the plywood station stands out for watching the curated gameplay of a character whose actions are bound to a series of sound compositions on a piano.

Behind the gamer's playground, connected by clamps, machine-cut and varnished plywood of the same type presents a conventional layout of a piano tailored from fabric pieces of the iconic stripes of a brand (Adidas) known for its young, diverse, and reckless attitude. It's youth in isolation, a position against reality, exposure, and the source of light. Screen light, a tamed source of light against the sun; case, an armor protecting its traits from external conditions and an instrument; players tools to revalue the reality, morality, and use of things.

FLATRON L1735S

LG

Document text is illegible due to low resolution.

You Can't Hide in the Sky, imc5533, Istanbul, TR, 2021

Cem Örgen
Menu, 2021

Decorative and satin plaster applied on autoclaved
aerated concrete, honey, smoked entrecote, and bread
140 x 55 x 80 cm

Cem Örgen
Menu, 2021

Decorative and satin plaster applied on autoclaved
aerated concrete, honey, smoked entrecote, and bread
140 x 55 x 80 cm

Menü Menü

İki dilim fırın antrakot, bal ile biberiçererek ekmeğe üstünde
servis edilir.
Two slices of smoked entrecote are combined with honey
and served on bread.

25 ₺

Siparişinizi komşu büfeden talep edebilirsiniz.
You can request the order at the neighbor buffet.

Cem Örgen
Sweaty Bone, 2021
Cable management spine, silicone
25 x 5 x 37 cm

Cem Örgen

Water and Bad, 2021

Aluminum profile, screw, nut, pp plastic
sheet, UV print on pp plastic sheet

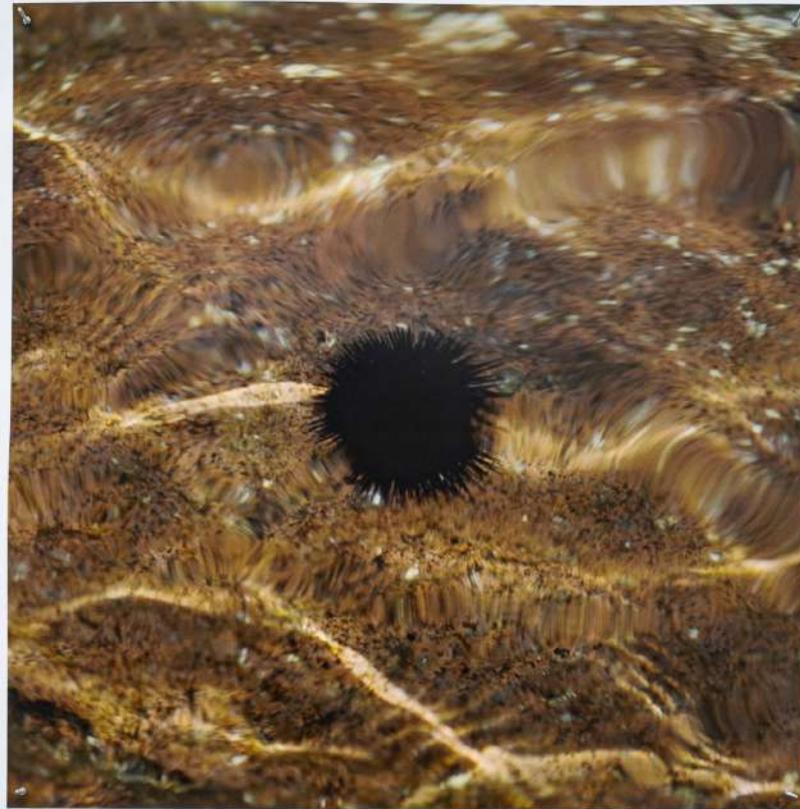

Cem Örgen

Water and Bad, 2021

Aluminum profile, screw, nut, pp plastic sheet, UV print on pp plastic sheet

Cem Örgen
Water and Bad, 2021
Aluminum profile, screw, nut, pp plastic
sheet, UV print on pp plastic sheet

“Running Amok” curated in a six-kilometer running track in Foresty of Belgrad / Istanbul. The track approaches the coast and accordingly to the water at certain points, where the lake consists of dike water. In order to prevent any possible case of danger - such as the jogger gets distracted, digresses the track, approaches to the waterside and goes into the lake - there are signs at certain intervals, which are positioned by the municipal authorities. The warning signs function as both physical and ethical barriers, which can be negotiable between the jogger and the lake. In this context “Running Amok” acts as a visual and textural narration, fictionalized within the running track. The warning signs turn into stimulus which contains a water gage, and the photographs of its graphical diversifications. The stimulus accompanies to the specified route and welcomes the jogger at the moments of deviation. The simultaneous deviation and imbalance state of both the jogger (who is fully-equipped, well-trained and aligned) and the balanced water gage follow a non-linear narration.

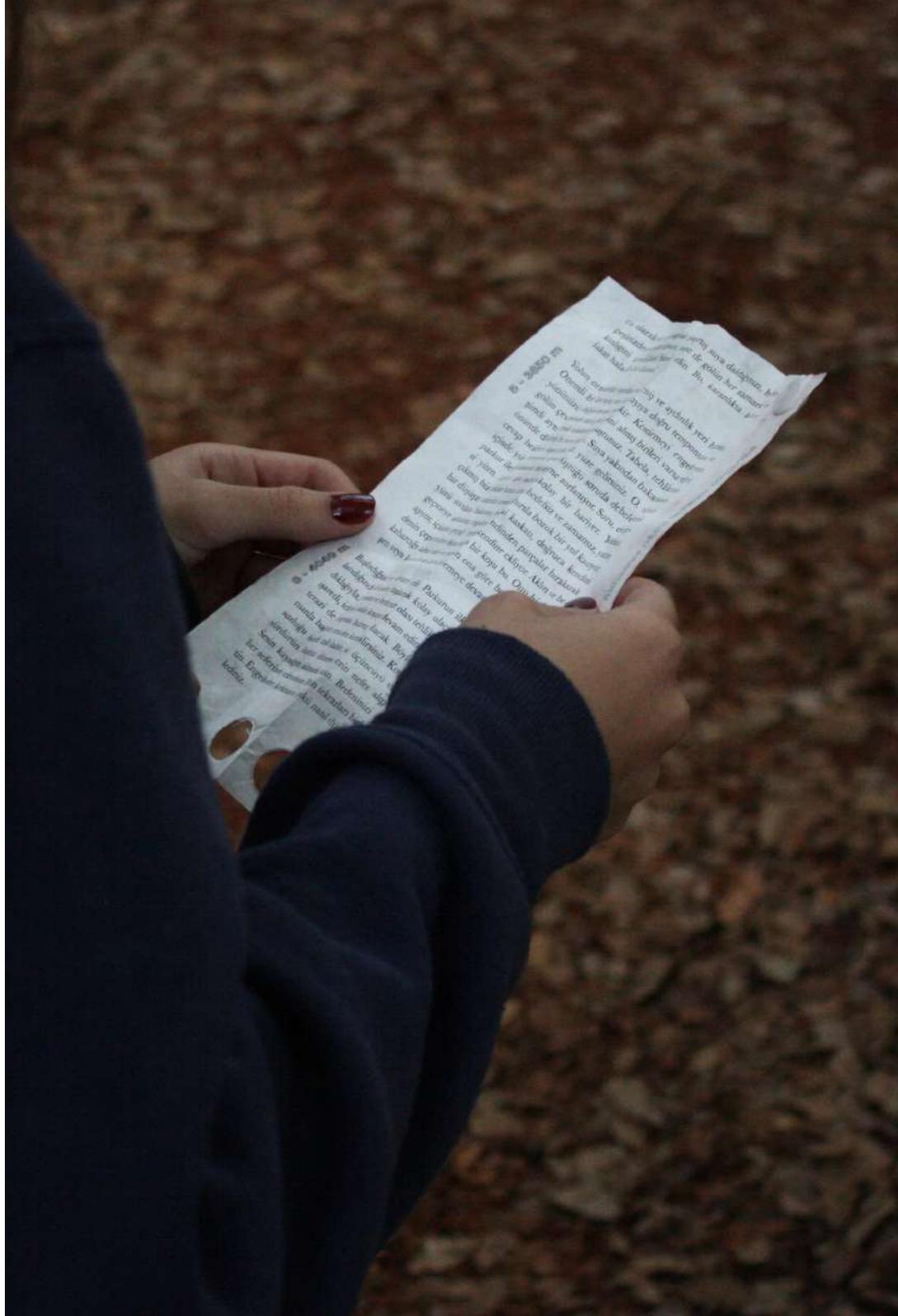
Cem Örgen
1510 m, 2018
Foiled offset print on forex, magnet
120 x 70 cm

Cem Örgen
Wristband, 2018
Screen print on tyvek paper
20 x 12 cm

Enter exhibition
www.itflashediturnedaway.com

Cem Örgen
Acacia tree, 2019
120 x 120 x 440 cm

Cem Örgen
Dead Man's Wreath, 2019
UV print on laser cut PP

“It Flashed, I Turned Away” is an online exhibition accompanied by a series of live streams at the specified date and time. Conjoined on a dead tree, a functioning lightning rod system travels through the edges, body, and soil of the composition; creating focal points to branch, morph, and merge on the way. Works applied on the tree carry or mimic the probability of witnessing disaster, fascination, pacification, and communication. Artificial leaves projecting fire; a deadly insect pheromone creating a mating area; engraved poem declaring love and sins; a casted medallion attached to the grounding unit where the lightning is absorbed by the soil and taken under control. Contradicting the conventional installation of lightning rods where the highest buildings protect and get targeted by lightning, it’s the protection of a projection, a thrill for ambiguity, and a tiny probability to pacify immeasurable energy and protect its traits.

Cem Örgen
Empty Armor, 2019
Chrome lightning rod copper wire

Cem Örgen

I Drank All The White, I Can't Feel My Bones, 2019

Silver cast locket, alligator clips, copper grounding rod

Cem Örgen
An Acrid Slit Comes Down From The Sky, 2019
Engraving on the acacia tree

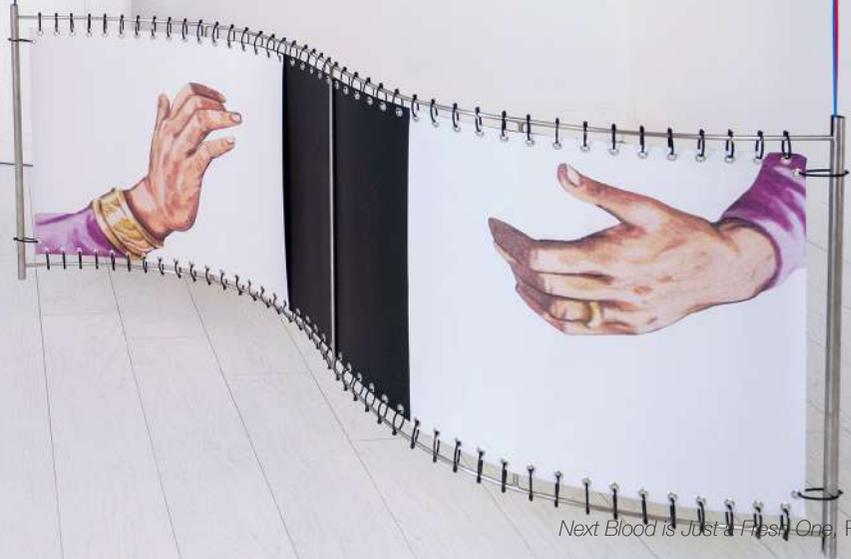
GÖKYÜZÜNDE
BÜYÜK BİR
YARIK İNİYOR
BÜTÜN GÖZLER
BUNU ZAFER
TANIYOR
FARLIYOR
MIZAPLARDA
BAGINMAYI
ÖLKE
ZAPRANLAR BİTİK
KAMANA ÇARPIYOR.

TANRILAR
ÖLÜMÜMLE
ÖYNEBİLİR
TAHKAHALARINDA
KOPEK DİSLERİNİ
GÖRÜYORUM
İLİMLERİ
KATILDAN DAHA
DERİN DEĞİL
SÜTÜNE YIKANMIŞ
VÜCUDUMDAN
BAHI BEYAZ
DEĞİL
DERİMDEN YÜZEREK
Nİ TİZİM TİZLİK TEN
HABERDAR DEĞİL

Cem Örgen
Muzzle, 2019
Scolytinae pheromones, fork, polyester

Cem Örgen
I Stepped On Snow, It Turned Grey, 2019
Toy soldier, shaving foam, sheet protector, tape
34 x 52 cm

Cem Örgen
Moment Froze, Consolidated and Superiority Displayed, 2019
Aluminum relief
110 x 20 x 73 cm

Cem Örgen
One eye open One eye closed, 2019
Spotting scope, gorillapod, mirror, stainless steel
65 x 32 x 35 cm

Cem Örgen
If I Know I Can't Use, 2019
Styrofoam, Rubik's cube, duck tape
12 x 15 x 75 cm

Cem Örgen
Curtain Closed, No More Stage, 2019
Fabric curtain, welded metal pipes
90 x 90 x 280 cm

Cem Örgen
Dripping Coffee, 2019
Cardboard cup, stainless steel
20 x 15 x 18 cm

Cem Örgen

Evidence Cycle, 2019

Tablet, gum, plexiglass, single-channel video 5'17"

90 x 50 cm

<https://vimeo.com/902534374/716f92f81c>

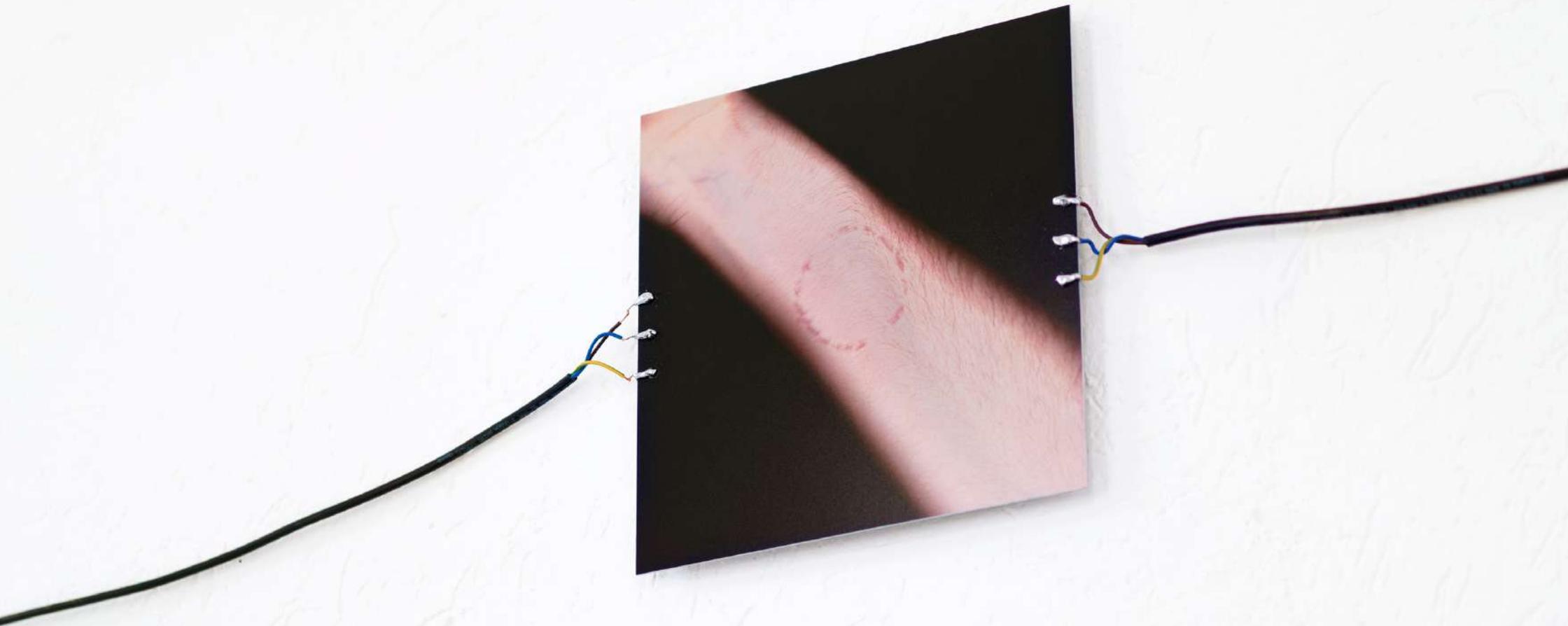

Cem Örgen
Alternative Public, 2019
Toilet rim block, needle, lazer cut plexiglass

“Alternative Public” is a composition that takes place in the bathroom of the “Next Blood Is Just Fresh One” exhibition. While isolating itself from the circulation of the exhibition area, the bathroom provides a simulation of a private area with its locked door, yet the toilet acts as a threshold that interferes with the infrastructure system, sewage, and current circulation.

By referring to the most general area from the most private, the work tries to be defined by the words “Alternative Public” made from a toilet bowl cleaner. Meaning a route outside of the common “Alternative” with the word “Public” creates a contrast that has a situation of probability. With use during an exhibition, the literature cannot express itself properly and instead dissolves into an amorphous essence by mixing with the water, transforming into anything other than a solid that dissolves into the local infrastructure, current, and general. It leaves us with a nice scent to emit over time.

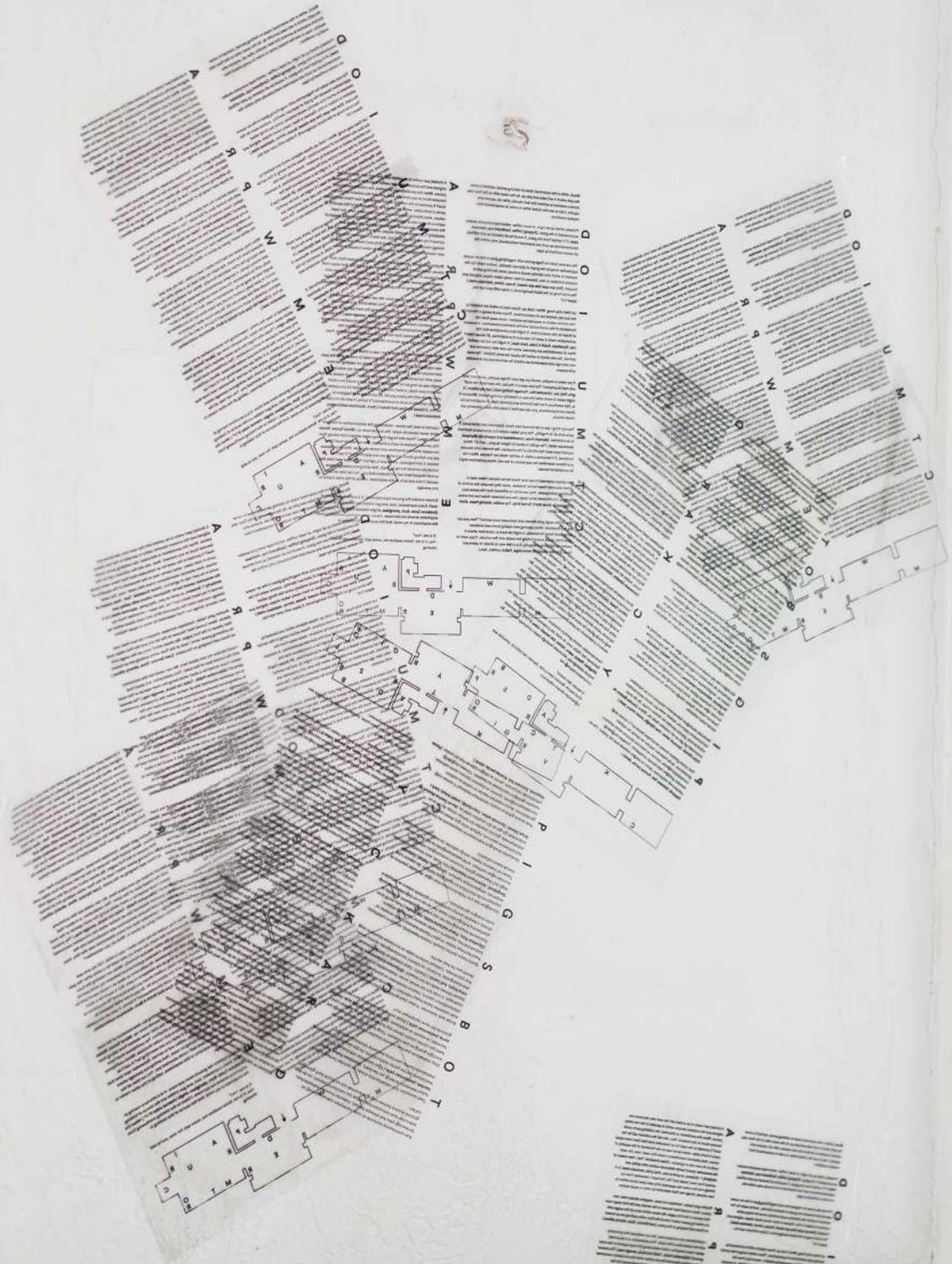
Cem Örgen
I Closed My Eyes And Watch It Burn, 2018
Aluminium sublimation, soldered extension lead
30x30 cm

“I Closed My Eyes and Watch It Burn” is a short-circuiting device in the work area of the space. At the center of the composition, a conductive metal connected to both ends of the extension cable shows an image of a bitten arm while mixing all the three outputs in the cable. A bitten arm is a common childhood gesture in Turkey, used to mimic the shape of the clock when somebody asks the time.

While the tooth prints imitate the units of the clock, it refers to an expression of parallel time, systematized on the individual's body. The tooth is a tool for segmenting, chopping and consuming now marking its own body to create an autonomous unit of measure in a destructive way. A self-sufficient, self-loathing, and self-loving image of a system framed as a focal point of electrical bay-pass. Through the exhibition time, the two ends of plugs sit near to the sockets; threatens the workspace as a counterpart of its sustainability and progression by the who experiences it.

Cem Örgen
Moral Tunnel, 2019
Stolen traffic signs
60 x 30 x 20 cm

Cem Örgen
Exhibition text, 2018
Electrified acetate

THE PILL[®]

Selected press

Somut bir pop destan

Cem Örgen'in THE PILL'deki ilk kişisel sergisi *Yağmur Riski* 27 Nisan'da sona erdi. Sergi, su, arzu, kalp kırıklığı ve malzeme üretim süreçlerinin iç içe geçmiş maddeselliklerini, heykel, çizim, asamblaj, metin ve sese yayılan, aynı anda hem organik hem de yapay görünen bir dizi “beden-olarak-iş” aracılığıyla araştırıyor

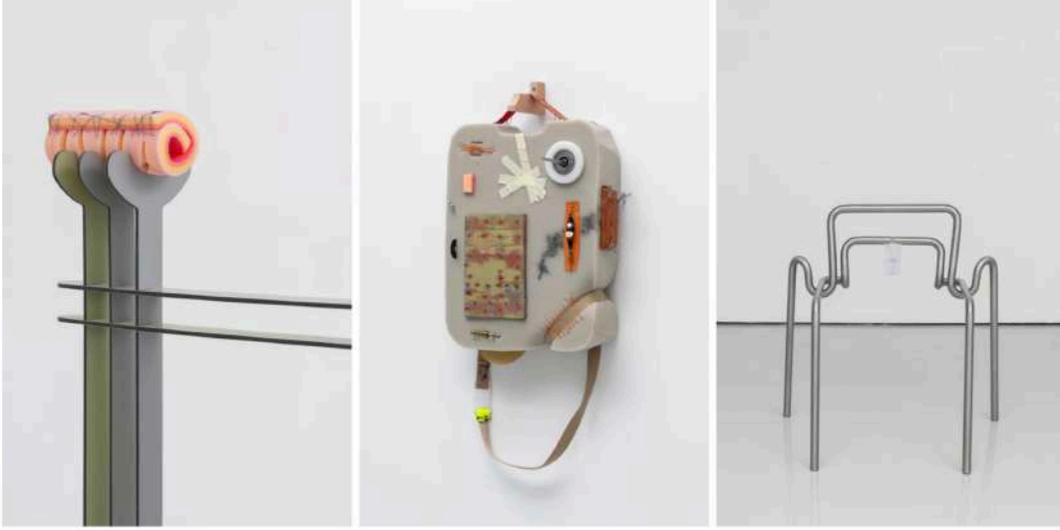

Cem Örgen, *Yağmur Riski* genel sergi görüntüsü, The Pill izniyle

Damarlarımda kara safra dolaşiyor bugün. Hava bulutlu. Yağmur yağabilir. Nefes aldığımda atmosferdeki nem ciğerlerime doluyor. Ruhuma su katılıyor, dünya ile hemhal oluyorum. Nicedir hayat düz bir çizgide akmaktan vazgeçti benim için. Her şey aynı anda olup bitiyor, her şey bana eşit uzaklıkta. Bir olay diğerine bağlanmıyor, beni geçmişten uzaklaştırmıyor, geleceğe taşıyor. Hayat kopuk kopuk parçalar bütünü. Engin, eşsiz bir şimdide asılı kaldım. Ölüm de doğum da ihtimal dâhilinde. Hayır, bu karamsar bir yazı olmayacak. Yaşadığımı her zerremde hissediyorum. Çok şükür ki ölüyorum.

Cem Örgen'i neredeyse sergilemeye ilk başladığı günlerden beri, hüznün eşlikçisi olduğu bir heyecanla takip ediyorum. Örgen'in işleri bir yandan bana yavaş yavaş yaşlandığını, yeni bir varoluş kipinin çevremi sardığını haber veriyor, öte yandan belki de doğduğum gün içime çöreklenmiş ziyadesiyle çağdışı dekadan ruh halimin katran kıvamındaki yoğunluğunu taze bir bakışın ufkunda çözüyor. Ortasına düştüğüm dünyanın yapaylığından, özgünlüğün hiçbir yerde bulunmadığından şikayet ederek geçmişken yıllarım, Örgen vesilesiyle yaşam, kendine has olan, en ummadığım yerde karşıma çıkıyor. Seri üretimin başka zaman olsa *kitsch* diye yaftalamaktan geri duramayacağım basit malzeme dağarcığı Örgen'in işlerinde özgünce canlanıyor. Ben robotlar da rüya görecek mi diye dertlenirken Örgen alelade bir inşaat malzemesinin bile özgür irade sahibi olduğunu bana ispat ediyor. Ereği sonsuzluk olan otobanın dışına yuvalanmış, haritalandırılmasına ihtimal veremediğim bir düzlükte daha önce hiç var olmamışçasına var hissedilebileceğime iman ediyorum. Bu kıyamet sonrası edebiyatının bir türlü hesap edemediği bir gelecek.

Kumlama alüminyum, polietilen köpük, kontrplak, epoksi, kağıt, silikon, iPhone, kontrol kalemi, saat vidaları, su merceği... Cem Örgen'in *Yağmurun Riski* adlı sergisi gündelik hayatta ulvi amaçlara koşulan sıradan araçlar olmaktan başka yazgısı bulunmayan envai nesneye adanmış bir şiir. Örgen, bu nesnelere ne modern bir tanrı gibi can üflüyor ne de gaipten haber alan bir ilahmışçasına ezoterik anlamlar yüklüyor, onları sadece içlerinden geçen pragmatik ilişkiler ağının cenderesinden çıkarıyor ve bu şeyler kendiliğinden canlanıverip kendi kendilerine, kendi adlarına hareket etmeye başlıyor. Kendinde şey *Yağmurun Riski*'nin baş aktörü.

Cem Örgen, (soldan sağa sırayla) *Open surgery*, *Bags* ve *Horses*, Yağmur Riski sergisinde detay yapıt görüntüleri, The Pill izniyle

Nesneleri özgürleştirmek, kendinde şeyi sahneye çıkarabilmek adına *Yağmurun Riski*'nde sanatın repertuarındaki taktiklerden sakınıyor Örgen. Bu sergi yaratıcı bir sanatçının iç dünyasının dışa vurumu olmadığı gibi bir kavramsal çerçevenin gölgesinde örgütlenen fikirlerden, nesnelere de ibaret değil. İlişkiler, ağlar bu sergide de mevcut lâkin bu bağıntıları koşullayan aşkın bir söylemin izi hiçbir yerde yok. Gündelik hayatın şiirsel olmayan kırık dökük şiirselliğini yakalamaya çalışan neo-epik bir şairin kelimelerle kurduğu muhabbeti nesnelere kurarak sanatla edebiyat arasında bir koya demir atıyor örgen. Velhasıl, bütün sergi de teknik olarak birbirine sıkı sıkıya bağlı işlerin hayat kadar geniş, handiyse sınırsız bir düzlükte birbirlerine gevşekçe örülmesinden müteşekkil çok parçalı bir destana dönüşüyor. Bu mütevazı destanın kahramanlarından biri de elbette sanatçının kendisi, zira işler onun ailesiyle yaptığı kahvaltı gibi naçizane bir deneyiminden ya da gönül ilişkilerine dair hislerinden pay alıyor; yine de başrol daha ilk anda türlü nesneyle paylaşılıyor, nihai form bu ilişkisellikte vücut buluyor. Galerinin duvarına folio kesimle aktarılan, sergiyi açıklamaktansa sergideki nesnelere eklenen kısa ve hayli puslu bir metnin satır aralarıyla işlerin, ince bir çerçeve olmanın ötesine özel bir ihtimamla geçmeyen adlarının ardında yiten sanatçı sergideki nesnelere herhangi birine evriliyor. Sanatçıya atfetmeye alışık olduğumuz yaratıcılık gibi kudretli bir eylem böylece çeşit çeşit aktör arasında dalga dalga dağılıyor.

Cem Örgen, *Breakfast with Family photos*, Yağmur Riski genel sergi görüntüsü, The Pill izniyle

Bir şiire bağlanmak için şiirin ardındaki hikayeye nasıl ihtiyaç duymuyorsam, Ece Ayhan'ı anlamak için Çanakkaleli Melahat'ın kim olduğunu bilmem nasıl gerekmiyorsa, *Yağmurun Riski*'ndeki işlerle karşılaştığımda da bu işlerin ortaya çıkmalarına vesile olan süreçlerin bilgisine ihtiyaç duymuyorum. *Yağmurun Riski*'nde bütün muhtemel kurgular salt nesnelere özgürleşsin diye işe koşulmuş birer araçtan ibaret. Amaçlar ve araçlar yer değiştiriyor. Öncül bağıntılar, bir kere söz konusu nesnelere serbest kaldı mı geri çekilip önemini yitiriyor. Karşımda hiç ummadığım, hiç bilmediğim biçimde ışıldayan, birbirleriyle terütaze bir estetik düzlemde özgürce oynayan nesnelere zühür ediyor. Bu canlılık bana da bulaşıyor, üzerimdeki ölü toprağı silkeliyorum.

Cem Örgen, *Yağmur Riski* genel sergi görüntüsü, The Pill izniyle

Şiir ile *Yağmurun Riski* arasında kurduğum ve kalbimi güm güm çarptıran irtibat pek de keyfe keder değil aslında. Galeriye daha adımımı atar atmaz karşılaştığım, serginin nüvesini barındıran, adeta sergi içinde bir sergi olan *Pop* adlı yerleştirme bu görüme koltuk çıkıyor. Alüminyumdan imal edilmiş, üzerindeki tüm kablolarla birlikte galerinin epoksi zemininden *pop* diye fişkırان bir su kaynağını andıran sıkı heykelin içine gömülü ekranda dönen, sanatçının atölyesinin kaydından mürekkebe video ve bu videoya eşlik eden, Örgen'in yazıp, dillendirip, düzenlediği, ilk duyduğum andan beri zihnimde dönüp duran, enerjik ve melankolik *rap* şarkısı sanatçının günümüz şiirinin çok da uzağında olmadığını nerdeyse kanıtlıyor. İyi bir *rap*'in yirmibirinci yüzyılın şiiri olduğuna çoktandır kaniyim. Örgen iyi *rap* yapıyor.

Nesneler ve Hileli Anlamlar: Cem Örgen

KÜLTİĞİN KAĞAN AKBULUT BU SAYIDA GENÇ SANATÇILARI KONUK ETTİĞİ KÖŞESİNDE TASARIM VE KAVRAMSAL SANAT ARASINDA BİR BAĞ KURAN VE İLK KİŞİSEL SERGİSİ "BİR SONRAKİ KAN SADECE TAZEDİR"İ POŞE'DE SERGİLEYEN CEM ÖRGEN'İ AĞIRLIYOR.

KÜLTİĞİN KAĞAN AKBULUT

Görseller: Sanatçının izniyle.

Günümüzde tasarım dünyasıyla kavramsal sanat belli düşünce biçimlerinde buluşuyor. Bu iki disiplin arasında, nesnelere, nesnelere kurulan ilişkiler ve gündelik hayat söz konusu olduğunda ifadeler, düşünceler, tartışmalar ve imgelerde ortaklıklar görüyoruz. İlk solo sergisi "Bir Sonraki Kan Sadece Tazedir"i Kadıköy'de yer alan poşe inisiyatifinin mekânında gerçekleştiren Cem Örgen de aldığı tasarım eğitimini günümüz sanatında yeni ifade biçimleri yaratmak için kullanıyor.

Bilgi Üniversitesi'nde Endüstri Ürünleri Tasarımı bölümünden mezun olan Örgen lise yıllarından bu yana bir nesnenin yapımı, kullanım nedeni, en parçalı halinden bütününe doğru biçimleniş ve bu biçimlenişin takip edilebilmesine yönelik ilgisinin oluştuğunu belirtiyor. "Bu saydamlık belki de gündelik kullanım nesnelere parçalanmış, kullanımdan yoksun anlarını görmenin gücüne ve bunlarla birlikte parçalanmış anlamlarına tanıklık etmenin bir yoluydu," diyor Örgen. Üniversite hayatının, kendisi gibi şu sıralar sanat üreten arkadaşlarıyla birlikte ürünün içeriğini ve üretim amaçlarını daha klinik bir biçimde ele alabildikleri kritik ortamı olduğunu vurguluyor.

Bu noktada Örgen'in tasarımı kavram arasındaki ilişkiye dair düşüncelerine eğilmek gerek: "Yanı başımızda olan nesnelere, onları nasıl kullandığımız ve o nesnelere neden var oldukları, biçime dair temel bilgiler taşıırken paralelinde birçok anlamı da taşımakla görevli. Kavram üretimi tam bu noktada bu anlamların katalizörünü üstlenen; parçalayan, pekiştiren, yücelten, alçaltan her şey." Tasarımın da böyle bir durumda gündelik hayatımıza sızan, tekrarının sıklığı nedeniyle farklı bir değer sistemine oturan araca dönüştüğünü vurguluyor. Bu aracı kurcalamak, çevresinde bir bağlam kurmak, gündelik dolaşıma tekrar sokmak gibi müdahaleler de Örgen için keşişimin bütünü oluyor. "Kavram üretimi tam bu noktada bu anlamların katalizörünü üstlenen; parçalayan, pekiştiren, yücelten, alçaltan hilelerin bütünü" diyor Örgen yaklaşımıyla ilgili.

Sanatçının üniversite bitirme projesi olan 11 m² işi de duruma ve sanatçının çevresine göre biçim alan işlerden birine örnek gösterilebilir. Çocukluk odasının 1:1 ölçeğinde yeniden üretilmesi üzerine üç ay süren performansların kaydı olan iş bir endüstri ürünü olarak kitap formatında görselleşti. "Bölümü bitirirken bu

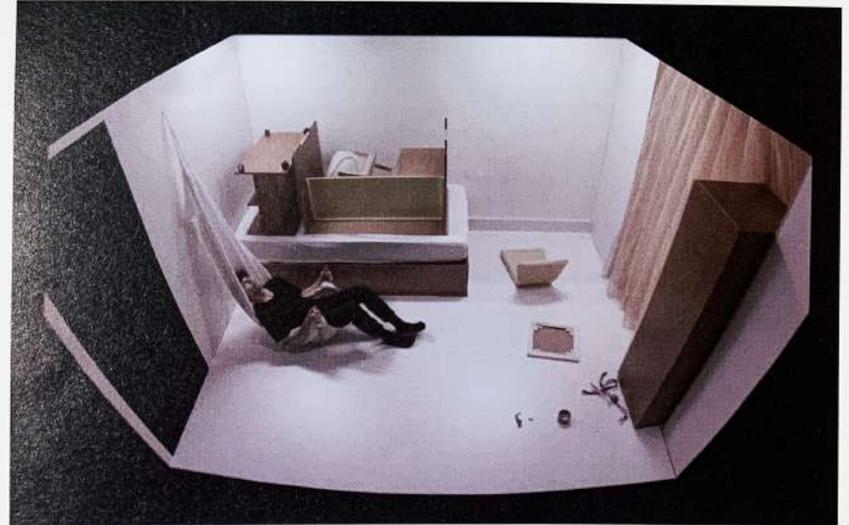
proje vermek, aklımdaki tasarım kavramının ve sonrasında bölüme veda etmenin benim için bir yoluydu," diyor çalışmasıyla ilgili Örgen. İşin oluşma sürecindeki performanslar, tasarımda odaklanılan; problem bulma, çözüm üretme ve ihtiyacı sürekli biçim değiştiren döngüselliklerine yaklaşıyor.

Örgen'in Mamut Art Project'te sergilenen *Buruşuk Kâğıt* isimli çalışmasında da sanatçının nesnelere yorumlamaya dair düşüncesinin izlerini direkt olarak görebiliriz. Dergilerden çıkarılıp kat izleriyle duvara bantlanmış posterleri taklit eden görseller, boyutları ve renkleriyle oyuncak gibi duran kâğıtçı arabaları maketleri ve arabaların altında yer alan kâğıtlar işin ana elementleri. Kâğıtçı arabalarının maketlerinde malzeme olarak pipetleri görürüz. Örgen'e göre pipet, içen kişi ve içecek arasında dolaşımın bir aracı rolünde; kâğıtçının, kâğıtçı arabasının ve dolaşımdaki kağıdın

aracılığına benzetilebilir. Sanatçı bu maddesel anlatıda poster çevresine ve çerçevesine bantlanarak anlamını nasıl taşıyorsa, kâğıtçı arabalarının yüceltildiği ve yükselttiği kâğıttan kaidelelerin benzeri bir görev üstlendiğini vurguluyor. "Duvardaki katlanmış ve kullanılmış kâğıtların yanı sıra ömrünün başındaki boş kâğıtlar kaide olarak karşılığını buluyor," diyor Örgen.

Örgen'in ilk olarak bomontiada'da yer alan Alt'taki "Bir Örnek Davranış" sergisinde, sonrasında da Zilberman Gallery'deki "Genç, Yeni, Farklı" seçkinde gördüğümüz *Ceremony* işini de sanatçının nesnelere ontolojisine dair merakının bir ürünü olarak görebiliriz. Beyaz bir yazı tahtasının üzerine kazınmış bir matkabin patlatılmış görüntüsü, teknik bilgi şablonu ve yazı tahtasının menteşelerine yerleştirilmiş matkaptan oluşan kompozisyon bir nevi güncel eğitim alanlarının bir simülasyonuna ve seremonisine dönüşüyor.

Cem Örgen
11m²
Performans.

Cem Örgen
Amok Koşusu 2, 2018
Tablo, 110 x 72 cm
Fotoğraf: Can Küçük

"Patlatılmış matkabın görüntüsü, içeriğine dair en küçük parçaları gördüğümüz, matkabın hatırladığımız biçiminden uzaklaşarak, bize yabancılaşan ve şeffaflığıyla pornografik denebileceği bir halde sergileniyordu," şeklinde tanımlıyor Örgen grafiği. "Ancak bu bilgiye ulaşmak, kompozisyonu çeviren matkabın çalışması üzerine bakan kişi için bilgiyi bulanlatan, dönerken taradığı alan ile konumunu tanımlayan ikincil bir tavrı da içeriyor," diye devam ederek eğitimi metotlarıyla olan bağını vurguluyor.

Örgen'in daha önce genç sanatçılar serisinde yer verdiğimiz Can Küçük'le birlikte yürüttüğü *Amok Koşusu* isimli çalışması Belgrad Koşu parkurunda gerçekleşen, rota boyunca izleyici/koşucuya eşlik eden görsel ve metinsel bir anıstı. Belgrad Ormanı'nı koşu parkurunu takip eden izleyiciler/koşucular önce ellerine sanatçıların hazırladığı bilekliği takıp sonrasında parkura çıkar ve bilekliğteki anlatı üzerinden sanatçıların yerleştirdiği tabelaların üzerindeki görselleri takip eder.

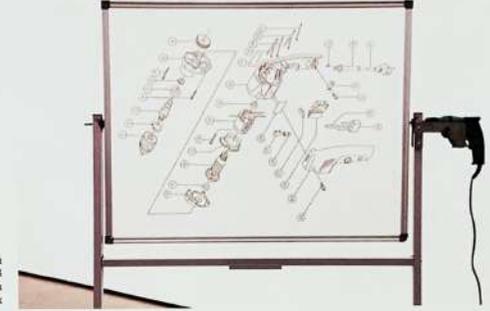
Can Küçük ve Cem Örgen'in yanında Esra Genç'in de yer aldığı yaz

dönemindeki koşulardan sonra ortaya çıkan *Amok Koşusu*, rotanın çizgiselliği, uyarı tabelalarıyla çevrelenmiş gölü ve koşucunun odaklanmış, hizasından kaymayan tekrarlı tavrı gibi faktörleri ele alıyor. "Bu faktörlerin her birinin ilişkilenebileceği durumlar bizi heyecanlandırdıktan sonra *Amok Koşusu*'na çalışmaya başladık," diyor çalışmalarına ilgili sanatçı. Devamında da şunları belirtiyor: "Rota bizim için ağaçlarla çevrelenen, çıkıldığı sürece bütün çizgiselliğin alt-üst olması tehdidini taşıyan bir yapıyı var ediyordu. Koşucuysa odaklanmak üzere ufka bakan, dikkatini dağıtacak ne varsa kendini çevresinden sıyrarak bir aklın ifadesiydi. Koşucunun odaklanmak için izole ettiği aklı ve çevresi ağaçlarla sınırlı bir rota. Bu gibi ilişkiler bizi mekâna daha sıkı bağlamıştı."

Ziyaretçilere/koşuculara bilekliğe yazan metin de koşucuların aklından geçenleri, koşu yolunu ve sanatçıların müdahale ettikleri tabelaları bir arada tutan bir araca dönüşüyor. "Tabelalarda kullandığımız su tesisinin halleri, amok koşusu kavramının her an bedenden ve aklından vazgeçip koşu rotasından taşabilecek tavrı, metinde birbirine kaynıyordu. Bedenimize işlebilen bu metin ise bir uzuv gibi bileklik şeklini aldı. Koşu esnasında kullanılan birtakım araçlara benzerken metnin maruz kalabileceği yırtılma, ısınma vb. durumlar üzerinden malzeme kararlarını aldık."

Örgen'in ilk solo projesiyse poşe'de yer alan "Bir Sonraki Kan Sadece Tazedir" oldu. Sanatçıya göre bu cümle, kanın; tahlil, analiz ve canlılığı gibi kavramları taşıyarak sadece ya da salt 'bir şeydir' demek üzere kendini tekrar eden tazelikte ve durumun kendisinde bulan bir başlık.

Mekânın Kadıköy'de olması, Kadıköy'ün yaşamak, eğlenmek, üretmek gibi faaliyetlere ev sahipliği etmesi bakımından Örgen, poşe'deki projesinin bağlamını bir olay mahal-

Cem Örgen
Seremoni, 2018
Okul tahtası, 190x150x50 cm
Fotoğraf: Can Küçük

Cem Örgen
Bir Göz Kapalı Bir Göz Açık, 2019
Yerleştirme, 2019

Cem Örgen
Alternatif Kamu, 2019
Klozet bloğu, pleksiğlas,
24 cm x 5 cm x 4 cm

Cem Örgen
Değer Eşliği (Detay), 2019
Makas, pvc üzerine uv baskı, 30 x 30 cm

Cem Örgen
"Bir Sonraki Kan Sadece Tazedir"
sergisinden görüntü, poşe, 2019
Fotoğraf: Ali Taştık

line benzetiyor. "Bu mahal; kararın, mantığın, seçim halinin ve projeksiyonlarımızın kırıldığı bir düzlemde, onlara yaklaşarak bir tahlilini yapıyor," diyor devamında Örgen. Sergiye maddesel olarak eşlik eden, mekânın içine sızan sergi metnini ise

bir monolog biçiminde kurguluyor. "Duvara elektrikleterek gerilimle yapışan metni çekerek aldığımız aseptat malzemesi, yapının duvarından soyduğumuz bir hacim gibi sergiye eşlik bir bilgi" olarak tanımlıyor sergi metnini.

Örgen sergide alana yayılmış işler üzerinden sanatçı olarak kendisinin de bazen bir biyolog, bazen de tahlil sonucunu bekleyen bir hasta gibi davrandığını söyleyebileceğini belirtiyor. Dolayısıyla tahlil edilen ve eden sergi boyunca sürekli yer değiştirerek biçimsizleştiriliyor. Bu muğlaklık belki de sonuç olarak nitelendirdiğimiz kavramın sergi bağlamında parçalanarak alana yayılması, ortak bir söz ve duruş için bir araya gelen yapı elemanları değil ama parçalanmış bir yapının bütünlere referans verdiği bir alan. Dolayısıyla bazen mekândan ayrılmayıp ona ihtiyaç duyup içerisinde çözünebilirken, bazense mekânı tehdit ederek onu yüceltiyor.

Örgen şu sıralar Çanakkale'de yer alan Sub inisiyatifiyle birlikte Eylül-Ekim ayları arasında denk gelecek bir proje üzerine çalışıyor. Proje sadece internet üzerinden gösterilecek, canlı yayınlar da ona eşlik edecek.

THE PILL®

*For inquiries
contact@thepill.co*

Mürselpaşa Caddesi No 181 34087 İstanbul
4 Place de Valois 75001 Paris | thepill.co